

N. ΣΟΥΡ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Ὁδὸς Προαστείου, ἀψ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρόλου Μερουβέλ: ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ, δραματικώτατον μυθιστόρημα, μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις Κ. — Φ. Γκουεράτση: Ἡ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΕΝΕΒΕΝΤΟΥ, ἱστορικὸν μυθιστόρημα, μετάφρασις Π. Παπαῦ. — Γεωργίου Ὁρέ: Ἡ ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΡΑ. — Μιχαήλ Θερμάντη: ΚΟΡΝΗΛΙΑ, διήγημα, (τέλος).

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσᾷ 15.

Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΔΕ ΦΟΝΤΕΡΟΣ

[Συνέχεια]

— Ἀκουσον. Ὁ Νοέλ Τρελάν φεύγει ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον διὰ νὰ ζητήσῃ τύχην. Εἶναι τεσσαρακοντούτης περίπου.
— Δὲν λέγω ὄχι.
— Ταξιδεύει πολὺ μακράν.
— Συμφωνῶ.
— Φθάνει εἰς τὴν νῆσον τοῦ Βουρβό-
νου.
— Κάλλιστα.
— Νυμφεύεται μετὰ γυναικὸς τοῦ τό-
που.
— Λέγε πάντοτε.
— Ἡ κρεολὴ ἐκείνη ἦτο πλουσία, ἀλλ' ἀποθνήσκει.
— Οὐδὲν παράδοξον.
— Τί πράττει ὁ Νοέλ Τρελάν;
— Δὲν γνωρίζω.
— ὦ! εἶπεν ὁ Λεσγιδού μεθ' ὕψους συμπαθείας, δὲν θ' ἀνακαλύψῃς ποτὲ τὴν πυρίτιδα. φίλε μου. Λυποῦμαι διὰ τοῦτο.
— Καλῶς λέγε.
— Ὁ Νοέλ Τρελάν χρεύσας ἔπαθεν ὑπὸ νοσταλγίας.
— Τί σημαίνει τοῦτο;
— Ἡ νοσταλγία εἶναι ἀσθένεια. Πωλεῖ λοιπὸν τὰ υπάρχοντά του, θέτει τὸ χρέμα εἰς τὴν ζώνην του, καὶ ἐπανερχε-
ται μετὰ τῆς θυγατρὸς του εἰς Γαλλίαν. Ἐννοεῖς;
— Θαυμάσια.

— Δόξα τῷ Θεῷ.
— Ἐπειτα;
— Ἀποβιβάζεται εἰς Ἀθρην.
— Δὲν τὸ ἀμφισβητῶ.
— Τοποθετεῖ τὴν θυγατέρα του εἰς οἰ-
κοτροφεῖον διὰ νὰ εἶναι πλέον ἐλεύθερος καὶ ἀπέρχεται χωρὶς νὰ εἴπῃ πού μετα-
βαίνει. Ἀκολουθεῖ μοι μετὰ προσοχῆς.
— Σὲ ἀκούω, ἀλλὰ ὁ λαγῶς θα κρύωσῃ.
— Δὲν πειράζει. Τί θὰ ἔκαμνες ἂν ἦσο
εἰς τὴν θέσιν του; ποῦ θὰ ἐπήγαίνες;
— Θὰ ἐσκεπτόμην.
— Δυστυχία! ἀλλὰ, ταλαίπωρε φίλε
μου, οὐδέποτε θὰ συλλάβῃς ἐγκληματίαν.
Εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, διά-
βολε! Δηλαδὴ εἰς Βρεττανίην! Δηλαδὴ
ἐδῶ! Δηλαδὴ εἰς τοὺς συγγενεῖς του! Δηλαδὴ
εἰς τοὺς Κερανδάλ! Ὁ λαγῶς
ἐπανερχεται εἰς τὴν φωλεάν του ν' ἀπο-
θάνῃ. Ἐννοεῖς;
— Καὶ ἔπειτα;
— Ἐπειτα, εἶπεν ὁ κύρ Λεσγιδού ἐ-
γερθεὶς ἀποτόμως, ἰδοὺ τί συμβαίνει. Ἦτο
ὁ πόλεμος τὸ πᾶν ἦτο ἀνάστατον Ὁ
γέρον Κερανδάλ ἐσκέφθη ὅτι δὲν παρε-
τήρησε κανεὶς τὴν ἔλευσιν ἐνὸς ξένου με-
ταξὺ τῶσων, οἵτινες κατέφευγον εἰς τὸν
τόπον. Ἐδέχθη τὸν συγγενὴ του εἰς τὸν
οἶκόν του μίαν ἐσπέραν, καὶ δελεασθεὶς
ὑπὸ τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια οὗτος, ἀ-
θῶος καὶ ἀκακος, ἔφερε μαζὺ του, ἐπω-
φελήθη τοῦ ὕπνου τοῦ Νοέλ τὸν ἐφόνευσε
καὶ μετὰ τὰ χρήματά του ἐπλήρωσε τὰ
χρέη του.

— Πρόσεξε, εἶπεν ὁ Μισό, εἰς ὃν ἐνε-
ποίησεν ἀκουσίως αἰσθῆσιν ἡ διήγησις
αὕτη.
— Ἐπειτα, ἐξηκολούθησεν ὁ Λεσγι-
δού, τρομάζας καὶ αὐτὸς διὰ τὸ ἐγκλημά
του νῆτοκτόνησε καθ' ὁδόν, μίαν νύκτα,
ἡ δὲ σύζυγός του, ἡ ὠραία κόρη τοῦ Γουε-
νέκ, ἡ μήτηρ τῆς Ἀγνῆς Κερανδάλ, κα-
ταληφθεῖσα ὑπὸ τῶν τύψεων τῆς συνε-
δήσεως, ὡς Βρεττανὴ δεισιδαιμων, εἶπε
κάτι τι περὶ ἐνὸς ἐγκλήματος καὶ ἀπώ-
λεσε τὸ λογικόν.

Ὁ χωροφύλαξ ἐξεπλήσσετο.

— Καί, εἶπε καταλήγων ὁ Λεσγιδού,
τὸ πτώμα τοῦ Νοέλ Τρελάν θὰ εὑρίσκειται
εἰς καμμίαν ὁπὴν ἢ εἰς τὸ βάθος τῶν
τελμάτων τοῦ Σαιν-Ζιλδᾶς. Ἰδοὺ.

— Δύνασαι νὰ ἀποδείξῃς ὅ,τι λέγεις;
ἠρώτησεν.

— Ὡὰ τὸ ἀποδείξω, ναί, εἶπε μετὰ βε-
βαιότητος ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἐπανα-
καθήσας.

— Εἶμαι περίεργος νὰ μάθω πῶς θὰ το
κατορθώσῃς.

— Ὡὰ ἰδῇς.

— Πότε;

— Τὸ πᾶν ἔρχεται μετὰ τὴν ὥραν του.
Δώδεκα ἔτη περιμένω, ἀλλὰ τέλος πάν-
των ἦλθεν ἡ ὥρα.

— Ὁ Μισό κατ' ἀρχὰς ἠκροᾶτο τοῦ δικα-
στικοῦ κλητῆρος χωρὶς νὰ δίδῃ σημασίαν
εἰς τοὺς λόγους του. Ἐγνώριζεν ἄλλως
τε τὰς διαθέσεις τοῦ Λεσγιδού διὰ τοὺς
Κερανδάλ.

Ἦδη ὁμως αἱ ὑποθέσεις τοῦ κλητῆρος
ἐλάβανον σάρκα.

— Θέλεις νὰ σοὶ εἰπῶ, Μισό, ὑπέλα-
βεν ὁ Λεσγιδού. Ἀνεκάλυψα μίαν λεπτο-
μέρειαν πρὸ ὀλίγου.

— Ποίαν;

— Περίμενε ὀλίγον.

Ἐκάλεσε τὴν ὑπηρέτριαν κροτήσας ἐπὶ
τοῦ ποτηρίου.

— Νιότ, εἶπε.

— Ὅριστε, κύριε Λεσγιδού.

— Γνωρίζεις τὸ ὄνομα τῆς ξένης;

— Ὁχι, κύριε;

— Δὲν σὰς τὸ εἶπεν;

— Ὁχι βέβαια. Οὐτε τὴν ἐρωτήσαμε.

— Εἰς τὸν σάκκον τῆς δὲν ἔχει ἐπι-
γραφὴν;

— Δὲν εἰσεύρω νὰ διαβάσω, κύριε.

— Τί ἀποσκευὰς ἔχει;

— Μία μεγάλη βαλίττᾶ καὶ ἓνα μι-
κρὸν σάκκον.

— Εἶναι κομψὸς ὁ σάκκος;

— Πολύ.

— Τί χρώμα ἔχει;

— Μαῦρος, μετ' ὠραία γαρνιμέντα.

— Ἀπὸ ἄργυρον;

— Είμπορεϊ.

— Πήγαινε νὰ τὸν φέρῃς χωρὶς νὰ σὲ ἴδῃ κανεὶς.

— Δὲν εἶναι καλὸν πρᾶγμα, κύριε Λεσγιδοῦ, νὰ κυττάζῃ κανεὶς τὰ ξένα πράγματα.

— Ὅχι, ἀλλ' εἰμεθα περίεργοι, καλὴ μου Νιότ, καὶ θὰ σοὶ δώσω τέσσαρα σολδία διὰ τὸν κόπον σου. Δὲν θὰ κλέψωμεν τὴν ξένην, τὸ γνωρίζεις. Κάθηται πάντοτε πλησίον τῆς ἐστίας;

— Μάλιστα.

— Ἐλα, κάμε γρήγορα.

Ἡ Νιότ, δελεασθεῖσα ἐκ τῶν τεσσάρων σολδίων, ὑπήκουσε καὶ μετ' ὀλίγον ἐπανήρχετο κομίζουσα τὸν σάκκον, ὃν λαβὼν ὁ Λεσγιδοῦ παρετήρησεν ὅτι ἔφερον ἐπὶ μεταλλίνης πλακὸς τ' ἀρχικὰ Ε. Ζ. Τ.

— Φύγε, Νιότ, εἶπε τῇ ὑπηρετρίᾳ, εἴχομεν στοίχημα καὶ ἐκέρδισα. Βάλε ταχέως τὸν σάκκον εἰς τὴν θέσιν του. Εὐχαριστῶ, κόρη μου.

Ἡ μικρὰ ὑπηρετρία, θέσασα ἐν τῷ θυλακίῳ τῆς τὰ τέσσαρα σολδία, ἔφυγε δρομαία, μετ' ὀλίγας δὲ στιγμὰς ὁ σάκκος ἦν εἰς τὴν θέσιν του.

Ἦτο καιρός.

Ἡ Ζουάννα, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ὑπηρετρία κατήρχετο τὴν κλίμακα, ἠγέρθη ἐκ τῆς ἑδρας αὐτῆς, ἀνῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἔλαθεν ἐπανωφόριον ἐκ μελανῶν τριχάπτων, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐξοχῇ καὶ διηυθύνθη πρὸς τὰ ῥεῖπια τοῦ Λαργουέ, ὁπόθεν μεγαλοπρεπῆς ἐκτείνεται ὁ ὀρίζων.

Ἐν τῇ μικρᾷ τοῦ πανδοχείου αἰθούσῃ ὁ Λεσγιδοῦ μετὰ τοῦ Μισὸ συνωμίλουν ἔτι ἔχοντες πρὸ αὐτῶν δύο κύπελλα καφέ.

— Καὶ ἡ λεπτομέρεια; ἠρώτησεν ὁ χωροφύλαξ.

— Δὲν θὰ εἴπῃς τίποτε;

— Ἀφοῦ σοὶ τὸ ὑπεσχέθην.

— Ἡ ὥραία παρισινὴ δὲν εἶπε τὸ ὀνομά τῆς.

— Ὅχι.

— Δὲν τὸ ἐμάντευσε;

— Ποσῶς.

— Λοιπὸν! ἐγὼ τὸ γνωρίζω.

— Εἶσαι πονηρός.

— Ἐννοεῖς, φίλε μου, ὅτι μία γυνὴ ὡς αὐτὴ δὲν ἔρχεται ἀνευ λόγου εἰς τὸ μακρυνὸν αὐτὸ μέρος.

— Πιθανόν.

— Ἐπὶ τοῦ σάκκου ὑπάρχουσιν ἐν Ζ καὶ ἐν Τ. Τὸ Ζ σημαίνει ὅ,τι θέλεις, ὀλίγον μὲ ἐνδιαφέρει, τὸ Τ ὁμῶς σημαίνει Τρελὰν! Εἶναι φανερόν. Ἡ κυρία λοιπὸν ἢ ἡ δεσποινὶς εἶναι ἡ θυγάτηρ τοῦ Νοέλ Τρελὰν ζητοῦσα τὰ ἴχνη τοῦ πατρὸς τῆς. Λοιπὸν! ἐγὼ θὰ εὗρω ὅ,τι ζητεῖ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

— Μὴ μεγαλαυχεῖς.

— Θέλεις μίαν ἀπόδειξιν;

— Ναί.

— Θὰ σοὶ τὴν δώσω μυστικῶς.

— Πότε;

Ὁ κλητὴρ ἐμέτρησεν ἐπὶ τῶν δακτύλων.

— Τὴν Κυριακὴν ὁκτῶ εἶναι προσκύνημα εἰς Ἐλβέν.

— Ναί.

— Θὰ ἔχῃς τὴν ἀπόδειξιν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὑπὸ δύο ὁμῶς ὄρους.

— Ἄ! ὑπὸ ὄρους; εἶπεν ὁ χωροφύλαξ εἰρωνικῶς.

— Δὲν ζητῶ μεγάλα πράγματα.

— Ὁ πρῶτος ποῖος εἶναι;

— Νὰ σιωπήσῃς.

— Δέχομαι.

— Ὁ δεύτερος εἶναι νὰ ἔλθῃ ἡ Μαριάννα εἰς τὸ προσκύνημα.

— Δὲν δύναμαι νὰ τὴν ὀδηγήσω.

— Δὲν ζητῶ αὐτό. Μὴ τὴν ἐμποδίσῃς νὰ ἔλθῃ. Αὐτὸ ἀρκεῖ.

Ὁ χωροφύλαξ κατέστη σκυθρωπός.

Ἄν ἀληθῶς οἱ Κερανδάλ, παρ' οἷς συχναίς μετέβαιναν, ἠνείχοντο εἰς φόνον μετὰ κλοπῆς, δὲν ἦτο φρόνιμον νὰ συνδεθῇ μετ' αὐτῶν.

Ὁ Λεσγιδοῦ ἠννόησε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν λόγων του.

Προσεπάθησε τότε νὰ πείσῃ τὸν Μισὸ ὅτι τῷ παρουσιάζετο ἐξαίρετος εὐκαιρία ἵνα διακριθῇ ὅτι αἱ ἐπωμίδες τοῦ ἀξιωματικοῦ ἦσαν εἰς τὴν διαθεσὶν του. Δὲν ἀπῆλθε μὲν ὁ Λεσγιδοῦ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὸς οὗτος ὁ ἐνωμοτάρχης κατὰ τῶν Κερανδάλ, οἵτινες ἦσαν φίλοι του, παρέκάλεσεν ὁμῶς αὐτὸν νὰ μὴ ἀντιτάξῃ τι κατὰ τῶν ἐνεργειῶν του.

Παρέστησεν αὐτῷ διὰ τῶν ζωηροτέρων χρωμάτων ὅτι ὁ χωροφύλαξ θὰ ἐπωφελεῖτο τῶν ἐνεργειῶν, ὥς ὁ Λεσγιδοῦ θὰ κατέβαλεν. Ἄλλως τε δὲ δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀποκεφαλίσθωσιν οἱ φίλοι του Ἰάκωβος καὶ Κορεντίνος, διότι ὁ διαπράξας τὸ ἐγκλημα πατὴρ αὐτῶν ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ χρέος του πρὸς τούτοις, παρελθόντων δέκα ἐτῶν, δὲν ἠδύνατο πλέον ἡ ἐξουσία νὰ καταδιώξῃ τοὺς ἐνόχους ἐγκλήματος ἀτιμωρήτου, ὅσῳ φοβερὸν καὶ ἂν ἦν τοῦτο.

Ἄμα τὸ πρόγευμα ἐτελείωσεν ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἠρώτησεν ἂν ὁ ἵππος του ἔφαγεν ἀρκούντως καὶ ἂν ἦν ἑτοιμος πρὸς ὁδοπορίαν.

Ἐπλήρωσε τὸν λογαριασμὸν τῆς ξενοδόχου καὶ παρήγγειλε νὰ ζεύξωσι τὸν ἵππον, μεθ' ὃ ἐξῆλθεν ἐπὶ μικρὸν καὶ ἐπιστρέψας ἐχαίρετισε τὴν κυρὰ Νικὸλ καὶ ἀπῆλθε μετὰ τοῦ φίλου του ἐνωμοτάρχου.

Ἐξερχόμενοι τοῦ Ἐλβέν συνήντησαν τὴν Ζουάνναν περιπατοῦσαν μὲ τὸ ἀλεξιβρόχιον ἀνὰ χεῖρας καὶ κάτω νεύουσας. Ἀκούσασα τὸν κρότον τῆς ἀμαξίας ἀνῆγειρε τὴν κεφαλὴν.

Ὁ κλητὴρ ἐχαίρετισε αὐτὴν οἰκειῶς, ὥς εἰ ἐγνώριζεν αὐτὴν πρὸ πολλοῦ καὶ ἐνηκολούθησε τὸν δρόμον του.

Μετὰ μίαν ὥραν ἐν τῷ δάσει, κατὰ τινὰ διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν ἐσταμάτησεν ἵνα κατέλθῃ ὁ ἐνωμοτάρχης, προφασιζόμενος ὅτι εἶχε συνέντευξιν μετὰ τινος φίλου εἰς Μαλεστροά.

— Καλὴν νύκτα, εἶπεν αὐτῷ, ἔσο φρόνιμος καὶ ράφε τὸ στόμα σου!

Ὁ χωροφύλαξ ἔθλιψε ψυχρῶς τὴν χεῖρα τοῦ κλητῆρος καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ Μα-

λεστροά, ἐνῶ ἡ ἀμαξία μὲ τὸν Λεσγιδοῦ διηυθύνετο εἰς Πορνιγούεν.

Ἄλλ' ὅτε ὁ κρότος δὲν ἤκούετο πλέον ἔστη ἀναποφάσιτος καὶ βέβαιος ὢν ὅτι δὲν βλέπει αὐτὸν ὁ Λεσγιδοῦ μετέβαλεν ὁδὸν διευθυνόμενος πρὸς τοὺς Κερανδάλ.

ΚΣ'

Ἐκμυστηρεύσεις.

Ἡ Βέρθα Ρισάρ

πρὸς τὴν Καικιλίαν δὲ Φορτερόλ.

Ἀνέγνωσα τὴν μακρὰν ἐπιστολήν σου, μικροῦλά μου. Δὲν μετεβλήθης. Εἶσαι πάντοτε εὐφάνταστος. Ὁ ρωμαντικὸς τόπος εἰς ὃν ζῇς δὲν ἔχει ψαλίδά διὰ νὰ κόψῃ τὰς πτέρυγας τῆς φαντασίας σου. Σὺ εἶσαι ἡ ποιήσις· ἐγὼ εἶμαι ὁ πεζὸς λόγος. Ὁ σύζυγός μου εἶναι ἰδιόρρυθμος ἐν τούτοις δὲν στενοχωρεῖται τις μετ' αὐτοῦ. Ὅταν μείνῃ ὁκτῶ ὥρας εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἐξετάζων τοὺς λογαριασμούς του καὶ ἐκδίδων συναλλαγματικὰς ἢ μετρῶν λουδοβίκεια, ἐπανέρχεται οἶκοι, εὐχαρις, ζωηρός, μειδιῶν καὶ διερχόμεθα τὴν ἐσπέραν ὁμοῦ πλησίον τῆς κοιτίδος τῆς Καρλόττας κοιμωμένης ὑπὸν ἄγγελικόν. Σπανίως πηγαίνομεν εἰς τὸ θέατρον, ἐνίοτε δὲ εἰς συναναστροφὰς εἰς οἴκους ἐμπόρων.

Ἐὰν σὲ ἐπιπλήξω.

Τί εἶναι πάλιν αὐτὸ τὸ παράδοξον πάθος, ὅπερ ὡς ἐννοῶ σὲ κατεκυρίευσεν; Σκέφθητι λοιπόν, δεσποινίς, ὅτι εἶσαι πλούσια, εὐπαιδευτος, καλὴ μουσικός· ὅτι φέρεις γνωστὸν ὄνομα καὶ ὅτι αἱ πράξεις σου θὰ ἐξετασθῶσι, θὰ κριθῶσι! Σκέφθητι ὅτι πρέπει νὰ φανῇς εἰς τὴν κοινωνίαν στηριζομένη εἰς τὸν βραχίονα συζύγου τῆς ταξέως σου, καὶ ὅτι θὰ ἦναι γελοῖον νὰ ἐξέλθῃς ἐφ' ἀμαξίας εἰς τὰ Ἡλύσια μετ' ἀγροίκου ἀνδρός, καὶ ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇς νὰ ἐμφανισθῇς εἰς τὸ Μελοδράμα συνοδευομένη ὑπὸ χωρικοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἀξέστου.

Ἐπάρχουσι, φιλάττη μου, ἀδύνατα πράγματα, τὰ ὅποια ἐν πεπολιτισμένῳ ἔθνει δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ θέλῃ τις νὰ καταστήσῃ δυνατὰ. Ἄλλως τε, αὐτοὶ οἱ Κερανδάλ εἶναι συγγενεῖς σου καὶ φυσικοὶ κληρονόμοι σου, προβλέπω ὁμῶς ὅτι θὰ τοὺς καταστρέψῃς. Ἄν θέλῃς ἀπολύτως νὰ φανῇς εὐεργετικὴ πρὸς αὐτούς, καλλίτερον θὰ πράξῃς νὰ δώσῃς αὐτοῖς ἀπλῶς, πρὶν δεσμεύσῃς τὴν ἐλευθερίαν σου εἰς τὰς ιδιοτροπίας συζύγου, ἐκατὸν πεντήκοντα μέχρι διακοσίων πλεθρῶν γῆς περίξ τῆς ἐπαύλεως, τὴν ὁποίαν μοὶ παριστᾷς διὰ τόσῳ ζωηρῶν χρωμάτων. Δύνασαι ἐπίσης νὰ δώσῃς αὐτοῖς τριάκοντα χιλιάδας φράγκων ὡς προίκα τῆς ἐξαδέλφου σου, ἂν ἐνδιαφέρεσαι δι' αὐτήν, καὶ πλείοτε ἔτι, ἂν θέλῃς.

Σοὶ ὁμιλῶ ὡς ἄνθρωπος γνωρίζων οἰκονομολογικά. Εἶμαι θυγάτηρ συμβολαιογράφου, σύζυγος τραπεζίτου καὶ δὲν ἐρυθρίω.

Τὰ δῶρα ταῦτα δὲν θὰ ἐλαττώσω-

σιν έπαισθητῶς τὴν περιουσίαν σου, διότι, ἂν δὲν ἀπατώμαι, ἀποτελοῦσι μόλις τὸ ἕν τέταρτον τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματός σου. Ἄλλως τε ἡ μήτηρ σου θὰ ἔχῃ ἀθροίσει ἀρκετὰς οἰκονομίας.

• Πάντοτε σὲ ἡγάπησα, μικρά μου Καικιλία. Σὲ βλέπω ἔτι νεαρωτάτην, ζωηράν, εὐαίσθητον καὶ γενναϊόφρονα, ἐννοῶ δὲ ὅτι οἱ περικυκλοῦντές σε ἄνδρες ἐρῶνται σοῦ. Ἄν ἄλλως συνέβαινε θὰ ἦσαν τυφλοί. Ἡ ἀφθονος ξανθὴ κόμη σου, τὸ χάριεν ἀνάστημα, οἱ ἐκφραστικοὶ μεγάλοι ὀφθαλμοὶ σου, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἡ κολοσσιαία περιουσία σου εἰσὶ μεγάλα προσόντα ἱκανὰ νὰ ἐλκύσωσι. Πρόσεξον λοιπόν! Δυσπίστει! Ἄν θέλῃς πληροφορίας, πρὸ τοῦ ἀποφασίσῃς, εἰπέ μοί το. Ὁ Γεώργιος θὰ ζητήσῃ τοιαύτας, ὡς εἰ ἐπρόκειτο περὶ συζύγου διὰ τὴν θυγατέρα του.

• Πόσον ἐπεθύμουν νὰ ἤμην πλησίον σου διὰ νὰ σὲ βοηθήσω εἰς τὴν ἀπόφασίν σου.

• Ἀπόφυγε τὰς παγίδας! δυσπίστει πρὸς τοὺς δῆθεν ἐρωτευμένους, οἵτινες μόνον τὴν περιουσίαν θέλουσι νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὰ θυλακία των.

• Ἄν ἐγνώριζες τί ἀξίζουσιν οἱ πλείστοι τούτων!

• Σοὶ πέμπω ἄπειρα φιλήματα, φιλήματα Καικιλία.

• Βέρθα.

• •

Ἡ Καικιλία δὲ Φοντερόζ
τῇ Βέρθᾳ Ρισάρ.

• Ἡ ἐπιστολὴ σου μὲ ὠφέλησεν. Εἶσαι εὐφυής. Θὰ σὲ ἀκούσω... ἴσως. Ἄμα λάβῃς τὴν παροῦσάν μου μὴ προσέξῃς εἰς τὰ σχεδιάσματα, τὰ ὁποῖα χάριν ἀστείμου παρεμβάλλω. Ἄν ἐγνώριζες πόσον αἰσθάνομαι κενὴν τὴν ψυχὴν μου! Κυμαίνομαι ἐν ἀμφιβολίᾳ ἀπελπιστικῇ. Φαντάσθητι ὅτι εἶμαι ἐνήλικος πρὸ δύο ἡμερῶν. ἔγραψα ἐκ νέου σήμερον τὴν πρώτην τὴν διαθήκην μου καὶ ἱππεύσασα ἐπὶ τοῦ Ζεφύρου μετέβην εἰς Πενοὲ καὶ ἔδωκα αὐτὴν εἰς τὸν ἱερέα ἐσφραγισμένην καὶ φέρουσιν τὴν ἐπιγραφὴν: «Ν' ἀποσφραγισθῇ μετὰ τὸν θάνατόν μου». Ἐχῶ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸ γραφεῖόν μου. Ἰδοὺ λοιπόν, εἶμαι ἐν τάξει.

• Ὁ ἱερεὺς τοῦ Πενοὲ ἡσχολεῖτο ἀνασκαλεύων τὸν κῆπόν του.

Ἐνταῦθα ἐν σχεδιάσματι ἐφαίνετο ὁ ἱερεὺς γονυπετὴς ἀποσπῶν τὰ ἐπιβλαβῆ χόρτα ὑψηλὰ ὡς κωδωνοστάσιον.

[Ἐπεται συνέχεια].

* K

ΤΟΜΟΙ

• Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων τῶν ἐτῶν Α', Β', Γ' Α' καὶ Ε' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῇ Βιβλιοπωλείᾳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων τοῦ Α' Β' Γ' καὶ Δ' ἔτους πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, τοῦ δὲ Ε' καὶ ΣΤ' πρὸς λεπτὰ 10.

F. D. GUERAZZI

Η

ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΕΝΕΒΕΝΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Συνέχεια]

• Ὁ πατὴρ Οὐγος ἐπλησίασεν εἰς τὴν κλίνην του καὶ ἔκρυψεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Εἶτα ἡγέρθη καὶ ἀπομακρυνθεὶς προσεκάλεσε τοὺς ὑποτελεῖς καὶ διέταξεν αὐτοὺς νὰ μὲ ἐπαναφέρωσιν εἰς τὸν κοιτῶνά μου. Παρεκάλεσα τὸν ἱερέα νὰ μὲ ἀφίσῃ ἐκεῖ, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐνέδιδεν ἤρχισα νὰ κραυγάζω ὅτι δὲν θὰ μὲ ἀπῆγον ἄνευ βίας. Ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς προσεπάθει νὰ μὲ πείσῃ, ἀλλὰ ματαίως. Ἐπέμενον ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν ἀπόφασίν μου. Τότε οἱ ὑποτελεῖς ἠτοιμάσθησαν νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν βίαν. Ἡθέλησα ν' ἀντισταθῶ, ἀλλὰ δὲν εἶχον δυνάμεις. Μετεφέρθη. Ἡ λύσσα τῆς ἀδυναμίας καὶ ὁ δίκαιος φόβος μου ὅτι ὁ Βεράρδος εἶχεν ἀποθάνῃ, ἠρέθισαν τόσον πολὺ τὴν θλίψίν μου, ὥστε ἐλιποθύμησα. Ὅτε συνῆλθον, εἶδον παρὰ τὴν κλίνην μου τὸν πατέρα Οὐγον, ὁ ὁποῖος ἤρχισεν ἀμέσως νὰ μὲ παρηγορῇ μὲ γλυκεῖς λόγους καὶ ὠραῖα παραδείγματα, εἰλημμένα καταλλήλως ἀπὸ τῶν Εὐαγγελίων, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν ἐπιρροὴν εἶχον ἐπ' ἐμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχον ἀποφασίσῃ πλέον ν' ἀποθάνω. Ἐξώρμισα τὸν ἱερέα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου νὰ μοῦ εἰπῇ, ἂν ὁ Βεράρδος ἔζη ἔτι. Καὶ αὐτός, μὴ δυνάμενος ν' ἀνθέξῃ εἰς τὸν ὅρκον, μοῦ ἐδιηγήθη ὅτι οἱ ἔλεγχοι τῆς συνειδήσεως μᾶλλον ἢ αἱ πληγαὶ ἐφόνευσαν αὐτόν... Τότε ἀπεπειράθην νὰ διαρρήξω τοὺς ἐπιδέσμους τῶν πληγῶν μου, καὶ μὴ δυνήθεις ἡγέρθην μανιώδης ἀπὸ τῆς κλίνης, ὅπως εὖρω τὸν θάνατον, εἴτε θραύων τὴν κεφαλὴν μου κατὰ τοῦ τοίχου, εἴτε κρημνιζόμενος ἀπὸ τινος τῶν παραθύρων. Μὲ ἡμπόδισαν, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης μὲ ἐφύλαττον ἐπιμελῶς. Τότε ἀπεφάσισα ν' ἀποθάνω ἐξ ἀσιτίας... ὅσας δὲ καὶ ἂν κατέβαλλον προσπάθειας δὲν κατάρθουν νὰ μὲ πείσωσι νὰ φάγω ἢ νὰ πῶ τι. Εἶχον καταληφθῇ ὑπὸ τῆς λύσσης τοῦ θανάτου. Αἶφνης, ὁ ἐπιστάτης μου παρουσιάσθη ἐνώπιόν μου ἔντρομος, ὡς ἄνθρωπος προσβληθεὶς ὑπὸ ἀνεπανορθώτου συμφορᾶς, καὶ μοι εἶπεν:

— Αὐθέντα! αὐθέντα! τί φοβερὸν δυστύχημα ἐσυνέβηκε εἰς τὸ φρουρίόν σας!... Δὲν ἔχετε πλέον φρούριον. Ἡλθαν σήμερα πρῶι ἑκατὸν στρατιῶταις καὶ μὲ διέταξαν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως, νὰ καταιβάσω τὴν γέφυραν. Ἐμβήκαν μέσα, ἐδίωξαν ὅλους τοὺς ὑπηρέτας σας καὶ ἔλαβαν κατοχὴν τοῦ φρουρίου.

— Θεέ μου! ἀνέκραξα, ὅποιον ἔγκλημα διέπραξα διὰ νὰ καταδιώκωμαι τόσον ἀμειλίκτως;

— Ὁ! αὐθέντα... ἀρχηγὸς τῶν στρατιωτῶν ἦταν κάποιος, τὸν ὁποῖον, ὅσον καὶ ἂν ἔκρυπτε τὸ πρόσωπόν του, κατάρθωσα νὰ ἀναγνώρισω.

— Ποῖος; εἰπέ μοι!

— Ὁ ἱππότης, ὁ ὁποῖος ἐπροσποῖετο τὸν φίλον σας, ὁ ὁποῖος ἐρχότουσε συχνὰ καὶ σὰς ἔπερνε εἰς τὸ κυνηγί... ἐκεῖνος ὁ ὑψηλός... ὁ μελαγχροῖνός, ὁποῦ κάθετα εἰς τὸ σπίτι ἐκείνο 'ς τὴν πεδιάδα.

— Ὁ Δρογόνος;

— Ναί, αὐθέντα, ὁ Δρογόνος.

• Οὐδὲν εἶπον· ἀλλ' ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὠρκίσθη φοβερὸν ὅρκον, τοῦ ὁποῖου καὶ ἡ ἐνθύμησις μόνη κάμνει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου ν' ἀνορθοῦνται καὶ νὰ τρέμω σύσσωμος... Ἐταξα τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν διάβολον, ἠρνήθην τὸ βάπτισμα καὶ τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἐζήτησα εἰς ἀνταμοιβὴν νὰ μὴν ἀποθάνω, ἂν μὴ ἰδῶ πρῶτον τὴν καρδίαν τοῦ προδότου. Ἐγίνα ὁ δειλότερος τῶν ἀνθρώπων... ἡγάπησα τὴν ζωὴν, ὡς ὁ φιλάργυρος τὸ χρυσίον... Ἠναγκάσθη νὰ ἀναλάβω θάρρος, διότι μετὰ δύο ἡμέρας, ὁ πιστὸς ἐπιστάτης μου ἐλθὼν μοι εἶπεν ὅτι, καθὼς ἔμαθεν ἐκ τινος τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ, ἔπεμψαν ἄνδρας ὅπως μὲ συλλαβῶσιν· ὅτι ὁ Δρογόνος εἶχε μὲ καταγγεῖλῃ ὡς δολοφόνον εἰς τὴν δικαιοσύνην· ὅτι πολλοὶ τῶν ὑποτελῶν μου εἶχον καταθέσῃ ἐναντίον μου, ὀρκισθέντες ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς πυρκαϊᾶς ἐκράυγαζον ὅτι ἐγὼ ἤμην ὁ φονεὺς τοῦ Βεράρδου. Προσέθετε δὲ ὅτι εἶχον σταλῇ τὰ προσκλητήρια. ἀλλὰ δὲν ἐπεδόθησαν, ὅπως καταδικασθῶ ἐρήμην, καὶ ὅτι ταῦτα πάντα ἐνήργησεν ὁ Δρογόνος, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ ἦτο ἄνθρωπος τοῦ κόμητος τῆς Τσέρρας, μεγάλου θησαυροφύλακος τοῦ βασιλείου, εἶχεν εὐκόλως ἐπιτύχῃ πάντα ταῦτα. Ἐκρύβην ἐν τῇ καλύβῃ ἐνὸς τῶν δασοφυλάκων μου, ὅπου τινὲς τῶν ὑποτελῶν μου οἰκτεῖραντές με μὲ μετέφερον. Ἡ ἐκδίκησις ἐζήτησε νὰ μὲ εὕρῃ· ἀλλὰ ματαίως, διότι ἡ πίστις τῶν ὑποτελῶν μου, παρασχόντων μοναδικὸν κατὰ τοῦτο παράδειγμα, ὑπερίσχυσε τῆς λύσσης τῶν ἐχθρῶν μου. Ἐπὶ τέλους ἰάθην, ἂν καὶ εἶχον μείνῃ ἡθικῶς καταβεβλημένος. Ἐδοκίμασα τὰ ὅπλα μου, καὶ κατὰ πρῶτον μοι ἐφάνθησαν ἀνυπόφορον βάρος, ἀλλὰ βαθμυδὸν ἐσυνείθησα καὶ ἔφερον αὐτὰ ὡς καὶ πρίν. Τότε ἔπεμψα γράμματα εἰς διαφόρους βαρόνους, ζητῶν παρ' αὐτῶν νὰ μοι παραχωρήσωσι τὸ τῆς πάλης πεδίου, καὶ ἐπροκάλεσα εἰς μονομαχίαν τὸν προδότην. Ὁ Δρογόνος ἐσιώπησεν· οἱ δὲ βαρόνοι μοῦ ἀπήντησαν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσωσι τὴν παράκλησίν μου. Ἐπεμψα ταχυδρόμους καὶ ἐπιστολὰς εἰς τὸν Μαμφρέδην· ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ταχυδρόμων μου ἐπανήλθεν, εἰς οὐδεμίαν τῶν ἐπιστολῶν μου ἐδόθη ἀπάντησις.

• Ἐσπέραν τινά, περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου, ὁ δασοφύλαξ ἐλθὼν μοι εἶπε νὰ φύγω, διότι εἶχεν ἰδῇ πολλοὺς ἐνόπλους διατρέχοντας τὸ δάσος καὶ εἶχεν ἀκούσῃ ὅτι μὲ ἐζήτουν. Ἐσπευσα· μία μόνη στιγμὴ